

udtalte, at man ved fastlæggelsen af den kurs, som organisationen burde følge i årene fremover, måtte tage sit udgangspunkt dels i Philadelphia-deklarationen, der opstiller målene for organisationens virksomhed, dels i medlemslandenes aktuelle behov, og at det efter hans opfattelse ville være rigtigt at give løsningen af de underudviklede landes særlige problemer første-prioriteten.

Af de mange emner, der i øvrigt berørtes, kan nævnes spørgsmålet om veje til en yderligere udvikling i forholdet mellem arbejdsgivere og arbejdere i den enkelte virksomhed. Et bedre forhold mellem de to parter måtte anses som en forudsætning for at opnå øget produktion og dermed for at sikre arbejderne et højere levestandard.

På den danske regeringsdelegations vegne fremkom departementschef *Erik Dreyer* med følgende indlæg:

Generaldirektøren har i sin nøgterne og objektive rapport, som den danske regeringsdelegation udtrykker sin fulde anerkendelse af, anmodet de delegerede, som beskæftiger sig direkte med teknisk bistandsvirksomhed, om at udtale deres mening om de opnåede resultater.

Som svar på denne opfordring vil den danske regeringsdelegation gerne understrege, at Danmark ikke blot er meget interesseret i denne gren af organisationens virksomhed, men også har ydet et aktivt bidrag til den.

I løbet af de 5 år fra 1953 til 1957 har vi haft den ære i samarbejde med De forenede Nationer og F.N.'s særorganisationer at tilrettelægge 17 seminarer eller oplæringskurser i Danmark med deltagelse af 366 personer fra lande, der er tilbagestående i industriel udvikling. Disse 17 kurser har beskæftiget sig med andelsvirksomhed, boligproblemer, arbejderoplysning m. m.

Vi har søgt så objektivt som muligt at finde ud af, hvorvidt deltagelsen i disse kurser af 366 repræsentanter fra industrielt mindre udviklede lande har ført til sådanne praktiske resultater for deltagerne, at man kunne anbefale en fortsættelse af disse kurser og finde det forsvarligt at anvende tid og penge på deres tilrettelæggelse og gennemførelse.

Vi blev enige om, at resultaterne som hel-

hed havde været tilfredsstillende, og at man kunne anbefale en fortsættelse af disse kurser, i særdeleshed når hovedvægten blev lagt ikke så meget på foredrag som på praktisk arbejde, studier i marken og drøftelse af problemerne i mindre grupper.

Et andet spørgsmål, som jeg gerne vil henlede generaldirektørens opmærksomhed på, er en ulykkesrisiko, som er blevet aktuel i de senere år.

I de år, der er forløbet siden krigen, er landbrugsarbejdet i mange lande blevet mekaniseret i et hidtil ukendt omfang og tempo, i særdeleshed ved indførelse af traktorer i landbruget.

Imidlertid er traktoren en meget farlig maskine, såfremt den ikke er konstrueret på bedste måde ud fra et sikkerhedsmæssigt synspunkt eller ikke bruges på rette måde af ejeren eller de af ham beskæftigede arbejdere. Følgen af den stigende anvendelse af traktorer har været, at der sker alt for mange ulykker med dødelig udgang eller i hvert fald af meget alvorlig karakter blandt traktorførere.

I 1957 har de fem nordiske lande, Danmark, Finland, Island, Norge og Sverige, i fællesskab henledt Det internationale Arbejdsbureaus opmærksomhed på dette spørgsmål.

Regeringerne i disse lande var overbevist om, at denne alvorlige ulykkesrisiko i et vist omfang kunne forebygges ved i højere grad at tage hensyn til de sikkerhedsmæssige forhold ved fabrikationen af traktorer, og de mente endvidere, at spørgsmålet var egnet til løsning gennem internationale foranstaltninger, idet traktorer, der fremstilles i ét land, ofte eksporteres til og anvendes i andre lande. De nordiske landes regeringer anmodede derfor Bureauet om så snart som muligt at tage dette spørgsmål op til overvejelse med henblik på udarbejdelse af internationale mønsterregler, der kunne bidrage til at formindske denne alvorlige trusel for traktorførere i landbruget.

Mig bekendt er der endnu ikke foretaget noget skridt på dette område fra Det internationale Arbejdsbureaus side. Vi er imidlertid af den overbevisning, at dette spørgsmål fortsat er af den største vigtighed, og jeg tillader mig derfor at henstille til Bureauet så snart som muligt at tage